

Nd.

39. Frumvarp til laga

[38. mál]

um viðauka við lög nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð.

Frá samgöngumálanefnd.

1. gr.

Auglýsingu um uppboð á loftfari skal birta fyrir fram þrisvar sinnum í Lög-
birtingablaði, þannig að eigi líði skemmri tími en 6 vikur milli fyrstu birtingar og
uppboðs, og í einu öðru blaði einu sinni eða oftár, ef uppboðshaldari telur það
heppilegt, og með þeim fyrirvara, er hann ákveður. Tilkynna skal uppboð með 6
vikna fyrirvara skrásetningaryfirvöldum þeim, sem í hlut eiga. Nú er um að tefla
loftfar, sem skrásett er í erlendu ríki, og skal einnig birta uppboðið, a. m. k. einum
mánuði áður en það fer fram, á þeim stað, þar sem loftfarið er skrásett, og sam-
kvæmt reglum þeim, er þar gilda um opinbera birtingu á nauðungaruppboðum.
Uppboðsbeiðandi skal láta uppboðskröfu sinni fylgja staðfest endurrit úr hinni
islenzku eða erlendu réttindaskrá, er veiti vitneskju um skrásett réttindi í loftfarinu.
Samtímis auglýsingu um uppboðið í Lögbirtingablaði eða uppboðsauglýsingu er-
lendis, skal fógeti tilkynna uppboðið í ábyrgðarbréfi, ef unnt er í loftpósti, eiganda
loftfars og handhöfum nefndra réttinda, enda sé heimilisfang þeirra tilgreint í rétt-
indaskránni. Sams konar reglum skal beita um uppboð á varahlutabirgðum, sem
veðsettar hafa verið ásamt loftfari.

2. gr.

Nú er uppboð haldið á loftfari, og ber að greiða kostnað, sem á hefur fallið
í sameiginlega þágu lánardrottna við lögsóknina, af uppboðsandvirði á undan
öllum öðrum kröfum, þar á meðal kröfum um bjarglaun og kröfum settum á bekk
með þeim.

3. gr.

Nú er uppboð haldið á skrásettu loftfari, og er rétt, að sala fari fram, svo fremi
öll réttindi í loftfarinu, sem ganga fyrir kröfu fjárnámshafa og leiddar eru sönnur
að fyrir fógeta, greiddast af uppboðsandvirðinu eða kaupandi tekur að sér greiðslu
þeirra, að því leyti sem hann á rétt til þess.

Nú er fjárnám gert í skrásettu loftfari til tryggingar bótakröfu vegna tjóns,
sem beðið hafa menn eða fémunir á jörðu niðri hér á landi, og tjóninu hefur valdið
téð loftfar eða annað loftfar sama eiganda, sem á hvíla sömu veðréttindi eða
tryggingarréttindi fyrir kröfum, sem stofnaðar eru með samningi og hljóða á á-
kveðna fjárhæð eða hámarksfjárhæð, og getur sala farið fram, enda þótt uppboðs-
andvirðið hrökkvi eigi til fullrar greiðslu á kröfu fjárnámshafa og kröfum þeirra,
sem ofar honum standa í réttindastiga, enda ber þá að færa niður þá fjárhæð, sem
kemur í hlut handhafa síðastnefndra réttinda, að svo miklu leyti sem nauðsynlegt
er, til þess að fjárnámshafi hljóti fullnustu, en nema skal þó fjárhæð forgangs-
aðilja a. m. k. 80% uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði.

Eigi skal beita ákvæðum þeim, er mælt eru í 2. mgr., ef sá, sem ber ábyrgð á
tjóninu eða einhver á hans vegum, hefur tekið ábyrgðartryggingu, sem nægilega og
virkt stendur undir skaðabótaskyldu hans.

Nú eru varahlutabirgðir veðbundnar ásamt loftfari, og háð er nauðungarupp-
boð samkvæmt fjárnámi, gerðu fyrir kröfu, sem eigi er tryggt á sama hátt, og má

sala eigi fara fram, nema á uppboðinu komi fram boð, er nemi $\frac{2}{3}$ af verðmæti birgðanna að mati tveggja sérfróðra matsmanna, sem fógeti kveður.

Nú hrekkur uppboðsandvirði eigi til greiðslu á kröfum, sem ganga fyrir kröfu fjárnámshafa, og svo fyrir kröfum fjárnámshafa, og má, ef nauðsyn ber til færa þá fjárhæð, sem fer til greiðslu forgangskrafna, niður í $\frac{2}{3}$ uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði.

4. gr.

Að öðru leyti taka ákvæði II. kafla laga nr. 57 25. maí 1949 svo og önnur ákvæði laganna, eftir því sem við á, til uppboða á loftförum.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Frv. þetta er flutt að ósk samgmrh. Það var flutt á síðasta Alþingi sem stjórnarfrv., en varð ekki útrætt. Fylgdu því svo hljóðandi athugasemdir:

Frumvarp þetta er undirbúið með sama hætti og önnur frumvörp um loftferðamál.

Frumvarp þetta miðar að því að veita ákvæðum Genfsáttmálans frá 1948, um uppboð á loftförum, lagagildi. Ákvæðin eru þó eigi takmörkuð við sáttmálaríki, þar sem þau þykja eiga við um önnur loftför.

Sáttmáli um alþjóða viðurkenningu á réttindum í loftförum, gerður í Genf 19. júní 1948, er fylgiskjal með frumvarpi til laga um skrásetningu réttinda í loftförum.

Um 1. gr.

Ákvæðið er samið í samræmi við VII. gr. (2) Genfsáttmálans, en er eigi bundið við sáttmálaríki.

Um 2. gr.

Ákvæðið er lagað eftir VII. gr. (6) Genfsáttmálans.

Um 3. gr.

Ákvæðið er lagað eftir VII. gr. (4) og (5) og X. gr. (3) Genfsáttmálans, en er eigi bundið við sáttmálaríkin. Af ákvæði 1. mgr. 3. gr. frv. leiðir það skilyrði uppboðssölu, að uppboðsbeiðandi fái greiðslu að einhverju eða öllu leyti af uppboðsandvirði. Veðhafar, sem framar uppboðsbeiðanda standa í veðstiga, geta eigi varnað því, að uppboðið fari fram, ef skilyrði eru til uppboðs.

Íslenzk loftför eru samkvæmt ákvæðinu sett á bekk með erlendum loftförum.

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. frv. er í samræmi við VII. gr. (5) Genfsáttmálans.

Ákvæði 3. mgr. 3. gr. frv. er í samræmi við X. gr. (3) Genfsáttmálans og tekur yfir varahlutabirgðir, sem getur í 24. gr. og 27. gr. frv. um skráningu réttinda í loftförum.

Hér er lánardrottinn, sem eigi njóta veðréttar í varahlutabirgðum, veittur réttur til að hljóta af $\frac{1}{3}$ uppboðsandvirðis að frádregnum kostnaði. Ákvæðið gerir ráð fyrir, að gert hafi verið fjárnám í varahlutabirgðunum öllum og þeim einum. Það er eigi takmarkað við lánardrottna, sem beðið hafa tjón á sjálfum sér eða fémunum sínum.